

שערוריות

החשבון הגדול

כאשר הגיע השבוע לסיומו המבצע הספורטאי הגדול ביותר בתולדות המדינה, עמדה הצלחתו האירגונית בסתירה גמורה להצלחתו הספורטאית. כי ארגון המבצע, שהיה פקד בידי גוף המורכב מאגודות מסלגיות אינטרסנטיות, שאין עליו כל פיקוח ממלכתי או ציבורי, הפך לשרשרת שערוריות שרדפו זו את זו בקצב מסחרר.

קשה להטיח האשמות נגד עסקני התאחדות הכדורגל, שהראו בעבר אולת יד מוחלטת וחוסר כשרון באירגון מבצעים קטנים יותר. האשם האמיתי היתה הממשלה, שלא נטלה מפעל לאומי זה תחת חסותה והפקירה אותו בידי אנשים שראו בו עסק מכניס בלבד.

השערוריה הראשונה יצאה לאור העולם כאשר פורסמו שמותיהם של אנשי המשלחת היוצאים למוסקבה. התברר כי מרבית האנשים שעליהם הוטל ביצוע וארגון המפעל בארץ, הכלילו את עצמם בין הנוסעים למוסקבה, הוזיחו כמעט לגמרי את תפקידם בארץ.

אפשר היה עוד להסכים שנסיעתו של ד"ר יוסף למ, נשיא ההתאחדות, היתה מוצדקת. אולם איש לא יכול היה להבין מדוע היו חייבים בעלי תפקידים מרכזיים כצבי ברים, גובר ההתאחדות לנהל את החשבונות דוקא ממוסקבה.

ההסבר האמיתי לכך התברר רק כאשר חזרה משלחת הכדורגל לארץ לאחר שבוע בילוי בפאריס. הם הביאו עמם חשבונות הוצאות שהסתכמו בכמה רבבות לירות יורד מהתקציב שאושר תחילה למטרת הנסיעה. ברור שולוא נמצאו עם המשלחת גובר והאנשים הרשאים להחליט על הוצאת כספים, לא היתה מסוגלת למלא את תפקיד הבכובו בעילות.

דוגמא מאלפת לבכובו כספים זה שימשו דמי הכיס, אותם הקציבו לעצמם אישי ההתאחדות שליוו את השחקנים בעוד שהשחקנים קיבלו דמי כספים צנועים, ויתרו על ארוחות במלון כדי שיוכלו לקנות מתנות מפאריס. הקציבו העסקנים לעצמם עשרה דולר ליום לאיש דמי כיס, מלבד הוצאות האוכל, הנסיעה והלינה.

הגובר ברים לא הסתפק בזה, נשאר על חשבון ההתאחדות בפאריס גם אחרי שהמשלחת כולה חזרה לארץ. כנראה כדי לנהל משם את פנקסי ההתאחדות ללא כל הפרעה.

האשמים לדין. אולם גם אנשי ההתאחדות שנותרו בארץ לא ביישו את חבריהם הנוסעים. מבצעים אף האפילו על מביצועי הראשונים. הגדולה בשערוריות היתה שערורית הספרות הכרטיסים. התאחדות הכדורגל הדפיסה בעצמה כמה אלפי כרטיסים שעליהם לא צוין כל מחיר, מסרה אותם למכירה למרכזי מכבי והפועל אשר גבו עבור הכרטיסים, במסוה של תרומה, סכומים כפולים ומשולשים. המשטרה, שידעה על ספרות רשמית זאת, לא הפריעה כלל לקיומה.

אם חשב משהו כי פרשות סחיטת כספי הצבור וביובזום סיימו את סידרת השערוריות שלכולן אחראית באופן הישיר ביותר התאחדות הכדורגל על כל עסקניה, הרי בא יום המשחק והוכיח את ההיפך הגמור.

התברר כי למרות שהמשטרה החרימה כבר שבועיים לפני המשחק כמה אלפי כרטיסים, שהתאחדות הכדורגל ניסתה להפיצם מעל למכסה המותרת. הצליחה ההתאחדות להפיץ עוד כמה אלפי כרטיסים נוספים.

בעלי כרטיסים אלו, שהיו בעיקר במקור מות העמידה, מצאו את עצמם בבואם לארץ צטדיין, שעתיים לפני סגירת השערים, כי שהם מוקפים שוטרים המונעים מהם בכוח, בעזרת מכות, אלות ודגרות-סוסים, את הכניסה למגרש. חלק מהאנשים ניסו והצליחו לפרוץ את שרשרת השוטרים ולהיכנס; ה שארו חזרו כלעומת שבאו.

אולם איש לא נעצר מבין האחראים להפצה מופרזת זו של כרטיסים. התאחדות הכדורגל פירסמה גילוי דעת בו טענה כאילו חלק מהכרטיסים זויפו, למרות שלא נמצאו שום הוכחה לכך. על ידי כך פטרה את עצמה מהתחלת הכספים לאלה שנשארו עם הכרטיסים בידם.

ינתת השלום

בחיפה, סיפר יוסף האן לבית המשפט כיצד הוציא ממנו אליהו עמאר 350 ל"י. הוא ניבא שאשתי תמות והזמין אותי לחזור בשביל לדבר על כך. כשבאתי לחדר נכנסה לפתע יונה ובפיה קלף ושם היה רשום שרק אם אשלם 350 לירות לעמאר לא תמות אשתי."

חשבון בלי בעלי-בית

בקורנינג, ארצות-הברית, לאחר שמיפקד המשטרה סירב לבטל את הרויח שרשמו שוטריו לחרון חודסון על עבירת-תנועה, הגיש חודסון צו פינוי למטה המשטרה בעיר, בו דרש מהם לפנות תוך 48 שעות את משרדיהם השכורים בבניין השייך לו.

פני הדואר לפני כלב

בירושלים, התנצלה הנהלת הדואר על אי-מסירת מכתב רשום, הטילה את האשמה על כלב שוטה, שנשך את הדורר בגרע שהתכוון למסור את המכתב לתעודתו.

שורת המתנדבים

בניגריה המזרחית, לאחר שסולק אחד המנהיגים הפוליטיים הקרובים לראש הממשלה, כצעד ראשון במערכה נגד השחיתות הציבורית, גילה המסולק ברבים כי ראש הממשלה העביר את רוב כספי האוצר לבנק פרטי, השייך לו ולמשפחתו.

הוכחה משפטית

בתל-אביב, כאשר נשאל יעקב וגסלר (60) מה יש לו לומר להגנתו, לאחר שנעצר באשמת אי-נשיאת עיודת-זהות, השיב: "החוק נעשה כדי לתפוס פידאין. אני נרדתי בפולין. אני לא נראה כמו פידאין."

בעד נסיון

ברדולת, ארצות-הברית, פירסם חושב מודעה בעתון, בה ביקש כי "האיש שגנב את הצעצוע של בני ישמור עליו היטב, פן יגנוב אותו פושע חסר-מצפון."

שיר המעלות

ברציונה, ספרד, קישטו יצרני מכונת כביסה את חוצרתם בסיסמה: "המכונה המשאירה יותר פנאי לאהבה."

השגחה עליונה

בחיפה, הועמדו לדין שני נאשמים שהצליחו להוציא 14400 ל"י מיעקוב בן-שושן, על חשבון מטמון של 75 קילוגרם זהב מימי שלמה המלך, שהבטיחו לגלותו הודות לקשריהם עם האשמדאי והמלאך גבריאל, עוררו את חשד קורבנם רק לאחר ששמעו כי השניים נעצרו לחקירה על-ידי המשטרה והחליט שאילו באמת השניחו עליו הם אשמדאי והמלאך גבריאל, לא היתה יכיר לה המשטרה לעצור אותם.

כוחה של פירסומת

בפנר, ארצות-הברית, כאשר נשאלה גלוריה טייסון מדוע לא נשמעה לתמרור להולכי-רגל שצויה "אל תלך!" הסבירה שחשבה שזה שלט תעמולה של חברת אוטו-בוסים.

פתקה למורה

בתל-אביב, הופיע ילד בן שבע בכיתה של אנשי מילואים שלמדו עברית בשיעורי ערב, הגיש למדריך מכתב מאמו, בו נתבקש המורה לסלוח לאביו הילד על העדרו מהשיעור, בגלל איחור בעבודה.

שני מתחרים

בלוד, סירב רפאל נאצר לעלות למטוס, לאחר שנודע לו כי באותו מטוס עומד להמריא נוסע בשם אלברט היטלר.

סיום

תחרות הזיהוי

של

ד ד ד ד
DIVA

נערת "דיוה" אשר הופיעה וזוהתה בהצלחה בחוף היס של בת-ים, מלון "אכדיה" ומלון "השרון". מודה לציבור הרחב אשר גילה התענינות כה רבה ושיתף עצמו בהתלהבות בבצוע התחרות. הנהלת בית-החרושת "דיוה" שמחה להגיש לשלוש הזוכות (ראה תמונה) את הפרס המובטח של בגד ים אלגנטי ו-3 חזיות.

ולסיום יאמר: לכל נערה וגברת בגדיים של "דיוה" כלי השלמות והתפארת